

Människans Natur

Studium nr 7

Suzanne Gundler 2018

Sjundedagsadventisterna tror att:

Man och kvinna skapades till Guds avbild som individer med förmåga och frihet att tänka och agera. Även om människan skapades som en självständig och odelbar enhet av kropp, sinne och ande, är hon ändå helt beroende av Gud för sin existens. När de första människorna var olydiga mot Gud förnekade de sitt beroende av honom och förlorade sin höga ställning inför Gud. Guds avbild i dem skadades och döden fick makt över dem. Deras ättlingar delar denna fallna natur och dess konsekvenser. Vi föds med svagheter och en dragning till det som är ont. Men genom Kristus har Gud försonat världen med sig själv och genom sin Ande återskapar han sin avbild i ångerfulla människor. Skapade till att ära Gud är de kallade att älska honom och varandra och att ta hand om sin omvärld.

Källa:

- 1 Mos 1:26-28; 2:7; 15:3
- Ps 8:5-9; 51:7, 12; 58:4
- Jer 17:9
- Apg 17:24-28
- Rom 5:12-17
- 2 Kor 5:19, 20
- Ef 2:3
- 1 Tess 5:23
- 1 Joh 3:4; 4:7, 8, 11, 20

Människans ursprung

Bibeln lär att Gud skapade människan perfekt och för att lyda honom, och att vi sedan degenererat och måste dö som straff för att vi syndat.

Ormen sa att människan skulle nå en högre nivå av utveckling genom att synda mot Gud och lyda ormen, och att synden inte skulle leda till död.

Bibeln återger skapelseberättelsen och syndafallet som bokstavliga delar i den stora striden mellan Gud och satan, en strid som kommer att vinnas av Kristus som slutligen skapar allt på nytt.

Bibeln om människans natur

- Den treeniga Gudomen skapade människan efter sitt beslut (1Mos 1:26,27).
- Gud formade människan från stoft, inte från "lägre stående varelser" (1Mos 2:7).
- Man och kvinna skapades till Guds avbild, till skillnad från djuren (1Mos 1:26,27; Luk 3:38)
- Gud gav människan en upphöjd position, att råda över jorden och djuren (1Mos 1:26,28).
- Alla mänskliga raser har samma förfader, Adam.
- Hela jorden drabbades av syndens konsekvenser.
- Människans natur är nu ond, men Kristus kan återupprätta och frälsa (Jer 17:9; Gal 5:16-25).

Evolutionen om människans natur

- Livet började av en av en slump.
- Människor har utvecklats från lägre stående varelser genom en lång evolutionsprocess.
- Människan har nått nuvarande utvecklingsnivå genom en utslagningsprocess där de starkaste överlever.
- Människan fortsätter att utvecklas till högre nivåer.

Evolutionsteorin påstås vara vetenskaplig (utan att uppfylla vetenskapliga kriterier) och försvaras av forskare med akademiskt anseende. Den angriper grunden för hela den kristna tron.

Evolution och bibeln oförenliga

Ett växande antal kristna tror på "teistisk evolution", dvs att Gud använde evolutionen för att skapa världen. De tror inte att bibelns skapelseberättelse är bokstavlig utan allegorisk eller mytisk.

Men Guds och bibelns lära kan inte kombineras med ormens lära. De är oförenliga och motsatta (se trospunkt 6).

Om mänskligheten ändå utvecklas mot ständigt högre nivåer och kapacitet - istället för att falla genom synd och gå mot sin undergång – vad ska vi med Kristus och Golgata till? Varför vara kristen?

Människans natur

Gud andades in sin livsande i människokroppen han format av jord. Även djuren har livsande (1Mos 7:15,22).

Människan *blev* en levande själ, hon *fick* inte en levande själ (1Mos 2:7).

Hebreiska "nephesh" är det ord som översatts med "själ" i 1Mos 2:7.

Grekiska "psuche" är motsvarande ord i NT.

Själen (nephesh/psuche) i bibeln

I bibeln används ordet "själ" för att beskriva en unik individ. "Nephesh" översätts ofta med "person", "människa" eller "själv" (Notera likheten mellan de svenska orden själ och själv).

Uttryck som "min själ", "din själ", "hans själ" kan i allmänhet ersättas med "jag", "mig", "du", "han" osv (1Mos 12:13; 3Mos 11:43,44; 19:5, Josua 23:11; Ps 3:2; Jer 37:9 etc).

I bibeln används "nephesh/psuche" ibland för hela människan, men ibland även för hennes olika mänskliga aspekter som sinnet, känslor, aptit eller passioner.

Själen är inte odödlig (Upp 16:3 KJV; Matt 10:28). Det finns ingen bibeltext som säger att själen överlever kroppen som en medveten del.

Varför är det viktigt att veta att själen inte är odödlig? Vilka konsekvenser får tanken om en odödlig själ?

Anden (ruach/pneuma) i bibeln

Det hebreiska ordet "ruach" och det grekiska ordet "pneuma", som översätts med "ande" avser den gudomliga livsenergin som gör människor levande, men även "andan", dvs humör, attityder och känslor. "Ruach" förekommer 377 gånger i GT och översätts oftast med "ande", "vind", "eller "andning". Orden används även om Guds Ande.

(Notera likheten mellan de svenska orden "ande", "anda" och "andning". Vi talar ibland om livsgnista, och att ha gnista – dvs energi.)

Anden lämnar kroppen vid döden (Ps 146:4) och återvänder till Gud (Ords 12:7; Job 34:14; Luk 23:46; Apg 7:59).

Bibeln talar aldrig om "ruach" som en medveten enhet skild från den fysiska kroppen.

Sambandet ande-själ-kropp

”Och HERREN Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ” (1Mos 2:7).

Stoft + Ande = Själ

Om man tar bort kroppen eller anden finns inte längre själen/den levande varelsen.

Exempel: Glödlampa + Elektricitet = Belysning

Om man tar bort en komponent, lampan eller elektriciteten, upphör belysningen.

Kroppen, själen och anden samarbetar genom fysiska, mentala och andliga funktioner och förmågor.

Brister i en av dessa aspekter påverkar de andra. En oren, sjuk eller förvirrad själ eller ande påverkar kroppen negativt. En svag och sjuk kropp påverkar ofta de känslomässiga och andliga förmågorna.

Därför är det vårt ansvar att bevara alla våra förmågor i bästa möjliga skick.

Vår fysiska hälsa är viktig för vår andliga hälsa och förmåga att kommunicera med Gud.

Guds avbild

Vi är inte gudomliga utan avbilder av Gud. Hur liknar vi Gud?

- Gud är ande, liksom änglarna, men verkar ändå ha synlig form (Joh 4:24; Heb 1:7,14; 2Mos 24:9-11; 33:20-23; Kol 1:15; Heb 1:3).
- Människan skapades "mycket god" (1Mos 1:31) med förmåga att älska, vara trogen mot Gud och människor, en fri vilja (1Joh 4:8; Matt 22:36-40).
- Människan skapades för relationer (1Mos 2:18-24)
- Människan skapades för att ta hand om skapelsen som Guds representant (1Mos 1:26,28) inte för att själviskt utnyttja och förstöra den.

- Människan har förmåga till moralisk insikt och har därför ett större moraliskt ansvar än djuren.
- Människan skapades för att vara aktiv och verksam, för att göra gott och ta efter sin Fader (1Mos 2:3; 2Mos 20:8-11).
- Människan fick förmåga och uppdrag att skapa och fostra nya människor (1Mos 1:27-28).
- Människan skapades med en villkorad odödlighet som kräver tillgång till Livets Träd (1Mos 2:17; 3:22; Upp 2:7; 22:2,14,19).
- Människan skapades med fri vilja och frihet att välja mellan gott och ont.

Djävulens avbild

Den som har djävulen till fader liknar honom (Joh 8:38-59).

- Han känner inte Gud.
- Han gör det han hört av djävulen.
- Han tror på lögnen, men inte på sanningen.
- Han vill döda den som förkunnar Guds sanning.
- Han kan ändå hävda att hans fader är Gud.
- Han varken lyssnar till Guds Ord eller förstår det.
- Han älskar inte Jesus som Gud sänt, utan vanärar honom och vill döda honom.
- Han kallar Guds Ande för en ond ande, vilket är den oförlåtliga synden (Mark 3:22-30).

Syndafallet

- Gud är helig och inget ont eller orättfärdigt finns i honom (Jes 6:3; 5Mos 32:4; Job 34:10; Jak 1:13; Ps 5:4; 11:5). Han skapade allt ”mycket gott” (1Mos 1:31). Han skapade inget ont, han frestar ingen och ondskan kommer inte från honom (Jak 1:13).
- Gud kunde ha förhindrat synden genom att skapa änglar och människor som robotar, utan fri vilja. Men fri vilja är en förutsättning för att verklig kärlek ska kunna existera. Utan fri vilja kan vi inte älska och inte likna Gud som är kärlek (1Joh 4:7-21).

- Synden började hos Lucifer, en av de högsta änglarna, när han blev stolt och högmodig (Hes 28:17). Han var inte nöjd med sin upphöjda position utan ville ta Guds plats (Jud 6; Jes 14:12-14). Han gjorde revolt i himlen och fick med sig en tredjedel av änglarna. De kastades ner till jorden (Upp 12:3-4;7-9).
- Lucifer blev Åklagaren, Satan, som anklagar både Gud och människor. Han antydde för Eva att Gud var självisk. Han fick henne att likna sig själv genom att också vara missnöjd med sin position och att vilja bli som Gud (1Mos 3:4-6).
- Eva valde att tro på satans ord istället för Guds ord.
- Synd har benägenhet att sprida sig, och Eva orsakade även Adams och hela mänsklighetens fall (1Mos 3:6).

Syndens omedelbara konsekvenser

- Relationen mellan Gud och människa skadades. Istället för att bli jämlika med Gud blev Adam och Eva rädda för honom.
- Relationen mellan Adam och Eva skadades. De skämdes inför varandra. Eva hade förlett Adam och han skyllde på Eva och på Gud som gett honom Eva till hustru.
- De blev fega och själviska. De skyllde ifrån sig och försökte gömma sig för Gud.
- De skyldiga, satan, ormen, Adam och Eva straffades. Adam sattes över Eva. Att föda och uppfostra barn blev smärtsamt. Livet blev tungt och arbetsamt.

- De oskyldiga djuren och naturen hamnade också under förbannelse för människans skull.
- Ett djur måste dö pga människans synd och för att täcka hennes nakenhet.
- Adam och Eva drevs ut från sitt hem i Eden.
- Människan fick inte längre tillgång till Livets träd och förlorade därmed sitt eviga liv.
- Människan kunde inte längre umgås med Gud ansikte mot ansikte.
- Gud profeterade om frälsningsplanen (1Mos 3:15).

Syndens karaktär

- Synd är överträdelse av lagen (1Joh 3:4), att veta vad som är gott men inte göra det (Jak 4:17). Det är synd att inte tro på Jesus (Joh 16:9).
- Även tankar och känslor kan vara synd (Matt 5:21-22,27-28). Tankar och känslor leder till handlingar (Matt 15:19; Jer 17:9).
- Synd skapar skuld och leder till straff. Skuldkänslor skadar både andliga, mentala och fysiska förmågor. Synd leder utan frälsning till döden (Rom 6:23).
- Synd kan inte existera i Guds närhet. Därför måste synden separeras från syndaren om Gud ska kunna ta syndaren in i himlen.

Syndens effekt på mänskligheten

- Människan föds med en medfödd benägenhet till synd (Ps 51:5; Rom 8:7,8; Ef 2:3) men det är vårt eget agerande som leder till själva synden.
- Den som syndat en enda gång är skyldig och dömd till döden även om han aldrig någonsin syndar igen. Synd kan aldrig bli ogjord igen.
- Synd är smittsam och har spritt sig till alla människor (Ps 143:2; 1Kon 8:46; Rom 3:23; 5:12; 1Joh 1:8).
- Synd är vanebildande och har en tendens att förvärras med tiden. Syndaren blir slav under synden och kan inte frigöra sig själv (Rom 7:14-25).

- Den syndiga naturen vill göra "köttets gärningar" som är onda, exempelvis otukt, orenhet, fiendskap, kiv, avund, vredesutbrott, gräl, splittringar, villoläror, illvilja (Gal 5:16-21).
- Synd medför lidande och död. När människor lever i synd blir hela världen ond och outhärdlig (1Mos 6:5-7; Matt 24:3-12,37; Rom 8:20-23; 1Tim 6:9-10).
- Bara genom Jesus kan människor bli fullständigt fria från synden, dess straff (förlåtelse), dess makt över oss (helgelse) och dess närvaro (uppståndelse med perfekta kroppar i en perfekt värld utan synd, lidande och död).

Studera mera

- Hur kan Bibelns människosyn påverka vårt självförtroende?
- Alla påverkas vi av arv och miljö. Bibeln talar om ytterligare en faktor i Ef. 2:3. Vilken då?
- Hur förändras de här faktorerna när vi tar emot Guds nåd? Ef. 2:4,10; 2 Kor. 5:15, 17

Ytterligare bibelställen om människans natur:

- Matt 22:35-40
- Ps 51:5
- Ef 2:3
- Rom 5:6-11
- Gal 5:22, 23
- Kol 3:10
- Joh 3:5

